

At Forholdene ere saaledes, fremgaar formentlig ogsaa tilstrækkeligt klart af en Indberetning for Aaret 1906 fra Generalkonsulen i Hamborg til Udenrigsministeriet, en Indberetning, hvori netop omtales, hvilken ødelæggende Virkning Tysklands Overproduktionen i Nedgangsperioder vil udøve paa ikke beskyttede Landes Industrier.

Saaftremt det havde været saaledes, at der leveredes „Scandia“ en Mulighed for at optage Konkurrencen i vore Nabolande under blot nogenlunde samme Betingelser som de, hvorunder disse Konkurrere her, saa vilde der saa vist ikke næres noget Ønske om Beskyttelse, idet vi aldeles ikke ere i Tvivl om, at vi ere fuldtud konkurrencedygtige, hvilket fremgaar af den Omstændighed, at vi paa de Leveringer, vi i Aarene 1896—1907 have præsteret til danske Statsbaner, have været ca. 300,000 Kr. billigere end de ved Licitationerne indkomne billigste udenlandske Tilbud. En Mulighed for Konkurrence fra vor Side i Udlandet er imidlertid ganske udelukket; thi medens vi tidligere have haft en meget stor Eksport af Jernbanevogne og Sporvogne til tyske, norske og svenske Baner, saa have disse Lande nu fuldstændig lukket af for os. Allerede saa langt tilbage som til 1894 har Tyskland lukket af for fremmed Indførsel, og i de sidste Par Aar have Sverige og Norge fulgt Eksemplet.

For at konstatere dette have vi i Maj 1906 anmodet Udenrigsministeriet om at undersøge Muligheden for en Eksport af Vogne til norske, svenske og tyske Jernbaneforvaltninger, og vi have under 14. Maj 1906 modtaget Svar, hvoraf fremgaar

at Tyskland har en Toldbeskyttelse af ca. 12 pCt.			
at Norge	—	—	12 —
at Sverige	—	—	15 —

og at det for samtlige Lande gælder, at Forbruget udelukkende dækkes af den indenlandske Industri.

Som det deraf fremgaar, ere vi — rent bortset fra den Toldbeskyttelse, disse Fabrikker have — fuldstændig afskaarne fra at kunne komme i Betragtning ved Leveringer til Udlandet og ere ganske henviste til at kunne sikre os Arbejde indenfor Landets Grænser; det turde derfor være indlysende, at Fabrikkenes Stilling er i højeste Grad ugunstig og i Længden ganske uholdbar, om det fremdeles som hidindtil muliggøres de fremmede Fabrikker at kaste deres Overproduktion herind i Landet; thi naar Tysklands Overproduktion blot et enkelt Aar vælter saaledes ind over os, at Arbejdet gaar fra os, ere vi henviste til at lukke Fabrikken og afskedige Arbejderne. En saadan Kalamitet medfører, at Fabrikationen af Jernbanevogne her i Landet standser, da dette at opdrage en ny Stab af Specialbejdere er forbundet med saa store Udgifter, at vi ikke ere i Tvivl om, at ingen under saa usikre Forhold igen tør vove Eksperimentet.

Idet Fabrikkenes Konkurrencedygtighed og Eksistensberettigelse i Henhold til det ovenfor udviklede vel neppe tør betvivles, saa tillade vi os at andrage om, at man for nogenlunde at beskytte os mod Udlandets Overproduktion vil ansætte en Værditold af 10 pCt. eller, hvis dette er ganske uigennemførligt, at der da maatte fastsættes som Minimum:

10 pCt. for Godsvogne, Bagagevogne og Sporvogne.
7½ pCt. for Personvogne.

p. t. København den 20/11 07.

For A/S Scandia.

N. Bruun.